

Zaterdag 21 – 06 – 1997.

's Ochtends is de regen minder, soms is het zelfs droog. Ik neem een kijkje bij de kerk van Llandeussant achter de jeugdherberg. De kerk is uit 14/1500. De muur rondom het kerkhof en de kerk is misschien veel ouder. Twee van de achttien zonen van St. David zouden hier hebben gewoond.

Zonen van St. David zijn heilig. De zonen daarvan waarschijnlijk weer niet - anders zouden alle Welshmen heilig zijn vanaf hun geboorte!

Kerkhof met engel

St. David werpt zijn schaduw vooruit, want mijn einddoel is het stadje St. David. Alwaar hij geboren is en een klooster heeft gesticht en van waaruit hij Wales heeft bekeerd (ong. 600 na Chr.). Llandeussant... Saints and coal and rain. (2 sinten, dubbel kool en nog meer regen). Ik maak een dia van een engeltje met een berg en hemel op de achtergrond. Het is tijd om te pakken. Mick is al weg. Heike is nog aan het bedenken waar ze naar toe gaat, ze dacht aan Cornwall. Llandeussant is niet meer dan een handvol woningen. De jeugdherberg staat vrij aan de zuidelijke rand met groots uitzicht.

Winkels zijn er zeker niet.

Ik fiets richting Carmarthen eerst langs binnenwegen, een snel stromend riviertje langs de kant. Rhododendrons. Ik kan me voorstellen dat na de onafgebroken regenval de reservoirs vollopen, dat de rivieren opzwellen en dat het water uit alle lopen, weer terug de zee instroomt. Van enige bijzondere vloed of hoge rivier is echter niets te zien.

Dan weer een stukje op de A-road.

Volgt de afslag naar Bethlehem. Ik ga Llandeilo voorbij volg de B-road 4300.

Het regent niet, maar het is ook niet 100% droog. Dat is nog wel uit te houden. Ik bedenk de gradaties van regen en vochtigheid, zoals very dry rain, humid and dry, humid and not dry, and humid to lightly wet, light rain slightly more than humid, raining and wet...and so on until the dogs and cats come in.

Ik fiets in het (brede) dal van de rivier. De bergen vallen zo nog wel mee.

De rivier heet "Afon Tywi".

In Carmarthen, een flinke plaats met zo'n 15.000 inwoners, neem ik een warme maaltijd in een lunchroom: "Baked Beans" on toast. Baked beans altijd in tomatensaus. Als je de oorsprong van dit gerecht opzoekt kom je in de Verenigde Staten. Indianen stoofden bonen in potten met

bijvoorbeeld "maple syrup". Via de blikken van Heinz kwam het uiteindelijk in Groot-Brittannië in het begin van de 20ste eeuw.

Nu is het onmisbaar in de Engelse keuken en hoort bij het "full english breakfast". Ik blijf niet lang, heb geen bezienswaardigheden of aantekeningen thuis gemaakt over Carmarthen en ga via een vierbaansweg, de A 40, richting Haverford West.

De weg is vlak en je kunt hard fietsen.

Het fietsen is nu in de echte regen, niet meer in al te vochtige lucht.

Ik kan op de vluchtstrook fietsen, wat relatief veilig is en ik schiet mooi op. Ik hou me schuil onder mijn cape, waar mijn hoofd uitsteekt en een zekere gevoelloosheid t.a.v. de condities maakt zich van mij meester.

Het maakt ook niet veel uit, dat fietsen op een snelweg niet aantrekkelijk is.

Ik heb zeer beperkt zicht in de regen en probeer alleen maar vooruit te komen.

Het stukje vierbaansweg fiets ik in "no time". Dan, na St. Clears weer tweebaansweg, wordt het pittiger. In de buurt van Narberth zoek ik een Esso station op met restauratie. De vrouw achter de kassa van het benzinestation, waar ik wat zoetigheid koop zegt: "I think you are brave". Ik antwoord, dat ik graag ander weer had gehad, "Tuesday" antwoordde ze. Ik vroeg wat voor dag het vandaag was: "Saturday" was het antwoord.

Na een kop koffie in de restauratie weer verder naar Haverford West.

Als ik daar tenslotte aankom is het half zeven. 16 mijl naar St. Davids is me te ver. Later las ik de spreuk: "St. David is sixteen miles and seventeen hills from Haverford West" en ik moet zeggen, dat na een dag in de regen het twijfelachtig was, of ik die laatste van de 17 "hills" gehaald zou hebben. Bovendien was de jeugdherberg daar, dan nog een km of drie buiten het stadje St. Davids.

Het werd dus Broad Haven: 6 miles to go.

Ik belde ze op in een telefoonsel en er was plaats. Aankomst 19.30 uur, Gedouched en de kleren gelijk in de droogruimte, een noodzakelijk fenomeen, waar ik nu bekend mee was.

Wat een voldoening en tevredenheid... weer onderdak en flink opgeschoten.

Ik deel een 4 persoonskamer met een man, die iets ouder is .

Verder is er een school te gast in de jeugdherberg en wat oudere mensen. De kuststreek is lager gelegen dan het binnenland, vlakker ook. Het regent overigens nog steeds en vanuit de recreatiezaal kijk ik naar de baai en de Atlantische Oceaan.

De totale afstand van vandaag is 106 km.

De kosten voor een overnachting en het ontbijt bedragen 11,30 pnd. (ong. f.37.50).

Na die 100 mm regen, die inmiddels is gevallen, accepteer ik dat zonder morren.

Als ik de totale afstand reken vanaf Harwich naar de kust van Wales, dan heb ik 694 km gefietst. Dat is evenwel niet de kortst mogelijke route geweest.

*Het overdekte terras en eetzaal in de YHA
in Broad Haven*

